

Υπόθεση C-196/24 [Aucrinde]ⁱ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία κατάθεσης:

20 Φεβρουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

tribunal judiciaire de Chambéry (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

16 Ιανουαρίου 2024

Ενάγων:

xx

Εναγόμενοι:

ww

yy

zz

vv

TRIBUNAL JUDICIAIRE
DE CHAMBÉRY
τμήμα αστικών υποθέσεων

ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

[παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΞΗ [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

Έχοντας υπόψη τη διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιον του tribunale civile di Genova

(πρωτοδικείου Γένοβας, Ιταλία),

ΜΕΤΑΞΥ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

xx

[παραλειπόμενα]:

ΚΑΙ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ:

ww

[παραλειπόμενα]

yy

[παραλειπόμενα]

zz

[παραλειπόμενα]:

vv

[παραλειπόμενα]

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΡΧΗ

εκπροσωπούμενη από τον procuratore generale della Repubblica presso il tribunale di Genova (εισαγγελέα πρωτοδικών της Γένοβας)

[παραλειπόμενα]

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

- 1 Ο ΧΧ, γεννηθείς [παραλειπόμενα], κάτοικος [παραλειπόμενα], άσκησε ενώπιον του tribunale civile di Genova (πρωτοδικείου Γένοβας) αγωγή, με αίτημα να αναγνωριστεί ότι είναι εξώγαμο τέκνο του αα, ο οποίος απεβίωσε στις [παραλειπόμενα], να του επιτραπεί να χρησιμοποιεί το πατρικό επώνυμο, να διαταχθεί ο αρμόδιος ληξίαρχος [να μεταγράψει την απόφαση που θα εκδοθεί] όταν καταστεί τελεσίδικη (...), να [διαταχθεί] πραγματογνωμοσύνη η οποία αποδεικνύει τον φυσικό συγγενικό δεσμό του xx και τούτο μετά από την εκταφή της σορού του εικαζόμενου πατέρα.
- 2 Σύμφωνα με μια ordinanza istruttoria (διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων) της 5ης Μαρτίου 2022, ο giudice istruttore del tribunale civile di Genova (αρμόδιος για τη διάταξη αποδείξεων δικαστής του πρωτοδικείου Γένοβας) διέταξε

αιματολογική πραγματογνωμοσύνη προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο ενάγων έχει γενετικά χαρακτηριστικά αντίστοιχα με εκείνα των εναγομένων, που είναι αναγνωρισμένα τέκνα του αα.

- 3 Οι εναγόμενοι, νόμιμα τέκνα του αα, αρνήθηκαν να υποβληθούν σε αιματολογική πραγματογνωμοσύνη και ζήτησαν να διενεργηθεί η πραγματογνωμοσύνη επί του σώματος του αα στον τόπο όπου βρίσκεται η σορός του.
- 4 Με *ordinanza istruttoria* (διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων) της 1[4]ης Απριλίου 2022, ο *giudice istruttore del tribunale civile di Genova* (αρμόδιος για τη διάταξη αποδείξεων δικαστής του πρωτοδικείου Γένοβας) διέταξε διενέργεια αιματολογικής πραγματογνωμοσύνης και διόρισε πραγματογνώμονα για τη διενέργεια γενετικής σύγκρισης μεταξύ του ενάγοντος xx και της σορού του εικαζόμενου πατέρα αα, μετά από την εκταφή της, αναστέλλοντας παράλληλα τις εργασίες της πραγματογνωμοσύνης εν αναμονή της [εκτέλεσης] των [αιτήσεων] διεθνούς δικαστικής συνδρομής που ενδεχομένως έπρεπε να [αποσταλούν] στη γαλλική δικαστική αρχή για την εκταφή της σορού, σύμφωνα με τη γαλλική νομοθεσία.
- 5 Στις 18 Νοεμβρίου 2022, το *tribunale civile di Genova* (πρωτοδικείο Γένοβας) διαβίβασε στο *tribunal judiciaire de Chambéry* (πρωτοδικείο Chambéry) αίτηση αμοιβαίας διεθνούς συνδρομής σε αστική υπόθεση, η οποία συνίστατο σε παραγγελία εκταφής της σορού του αα, γεννηθέντος [παραλειπόμενα] στις [παραλειπόμενα] και αποβιώσαντος [παραλειπόμενα] στις [παραλειπόμενα], ενταφιασμένου στη Γαλλία.
- 6 Η παραγγελία υποβλήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/1783 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.
- 7 [παραλειπόμενα]

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Προκαταρκτικός, επί της [δυνατότητας] παραπομπής

- 8 Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ ορίζει τα εξής: «Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις:
[παραλειπόμενα]»
- 9 «[...] [Τ]α εθνικά δικαστήρια μπορούν να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο μόνον εφόσον εκκρεμεί ενώπιόν τους διαφορά και εφόσον καλούνται να αποφανθούν στο πλαίσιο διαδικασίας που πρόκειται να καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως δικαιοδοτικού χαρακτήρα.

[...]

Μολονότι αληθεύει ότι η συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων δεν έχει ως αναγκαία συνέπεια την έκδοση δικαστικής απόφασεως, γεγονός πάντως είναι ότι η εξέταση μάρτυρα ενώπιον δικαστηρίου αποτελεί πράξη διενεργούμενη στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας η οποία πρόκειται να καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως δικαιοδοτικού χαρακτήρα. Το ζήτημα ποιος φέρει τα έξοδα της εξετάσεως του μάρτυρα εντάσσεται στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας. Επομένως, υφίσταται άμεσος σύνδεσμος μεταξύ του προδικαστικού ερωτήματος και της ασκήσεως της δικαιοδοτικής λειτουργίας του αιτούντος δικαστηρίου»

(απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85 σκέψεις 44 και 45).

- 10 Εν προκειμένω, μολονότι το δικαστήριο εκτελέσεως μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις (άρθρο 12 και άρθρο 16 του κανονισμού [2020/1783]) μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει την παραγγελία, το δικάζον δικαστήριο δεν αποτελεί απλώς αρχή εκτελέσεως απόφασης που έχει ήδη ληφθεί από την αιτούσα αρχή, αλλά οφείλει να εκδώσει απόφαση δικαιοδοτικού χαρακτήρα προκειμένου να ελέγξει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο προαναφερθείς κανονισμός.
- 11 Ο έλεγχος που ζητείται από το δικάζον δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αμιγώς τυπικός έλεγχος υπό το πρίσμα του άρθρου 12 του κανονισμού [2020/1783], το οποίο υποχρεώνει το δικαστήριο εκτελέσεως «να εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιό του.»
- 12 Επιπλέον, μολονότι καμία διαφορά δεν εκκρεμεί άμεσα ενώπιον του δικάζοντος δικαστηρίου, γεγονός παραμένει ότι υφίσταται διαφορά μεταξύ πλειόνων διαδίκων στην Ιταλία, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του ιταλικού δικαστηρίου που αιτήθηκε τη διεξαγωγή αποδείξεων, και ότι, κατ' επέκταση, το γαλλικό δικαστήριο εκτελέσεως επιλαμβάνεται μιας, μερικής ασφαλώς, πτυχής της εν λόγω διαφοράς.
- 13 Ως εκ τούτου, το γαλλικό δικαστήριο πρέπει να θεωρηθεί ως δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

§ 1 Επί του εφαρμοστέου κανόνα για την εκτέλεση της παραγγελίας

- 14 Η παραγγελία του tribunale civile di Genova (πρωτοδικείου Γένοβας) υποβάλλεται δυνάμει του κανονισμού [2020/1783].
- 15 [παραλειπόμενα]
- 16 [παραλειπόμενα]
- 17 [παραλειπόμενα]

- 18 [παραλειπόμενα]
- 19 [παραλειπόμενα]
- 20 [παραλειπόμενα]
- 21 [παραλειπόμενα]
- 22 [παραλειπόμενα]
- 23 [παραλειπόμενα]
- 24 [παραλειπόμενα]
- 25 [παραλειπόμενα]
- 26 Επομένως, ο κανονισμός [2020/1783] [παραλειπόμενα] τυγχάνει εφαρμογής στις παραγγελίες διεξαγωγής αποδείξεων από δικαστήριο κράτους μέλους σε σχέση με αποδεικτικά στοιχεία [που βρίσκονται] στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, πλην της Δανίας.
- 27 [παραλειπόμενα]
- 28 [παραλειπόμενα]
- 29 [παραλειπόμενα]
- 30 [παραλειπόμενα]
- 31 [παραλειπόμενα]
- 32 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, ο [παραλειπόμενα] κανονισμός [2020/1783] έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

§ 2 Επί της παραγγελίας του tribunale civile di Genova (πρωτοδικείου Γένοβας)

α) Επί του παραδεκτού της παραγγελίας

- 33 Το άρθρο 5 του κανονισμού [2020/1783] καθορίζει τον [τύπο και το περιεχόμενο των παραγγελιών]

[παραλειπόμενα]

- 34 [παραλειπόμενα] επομένως, η παραγγελία είναι παραδεκτή.

β) Επί των ρητώς απαριθμούμενων περιπτώσεων άρνησης εκτέλεσως της παραγγελίας

- 35 Ο κανονισμός απαριθμεί περιοριστικά τις περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει την παραγγελία. Πράγματι, δεδομένου ότι ο κανονισμός [2020/1783] έχει ως σκοπό να διευκολύνει όσο το δυνατόν περισσότερο τη διεξαγωγή αποδείξεων στην αλλοδαπή, οι περιπτώσεις στις οποίες τα δικαστήρια εκτελέσεως μπορούν να αρνηθούν την εκτέλεση των παραγγελιών είναι αυστηρώς περιορισμένες.
- 36 [παραλειπόμενα] [Το] άρθρο 16 του κανονισμού [2020/1783] [προβλέπει την]
«Άρνηση εκτελέσεως παραγγελιών:
 [παραλειπόμενα]
- 37 [παραλειπόμενα]
- 38 [παραλειπόμενα]
- 39 [παραλειπόμενα]
- 40 [παραλειπόμενα]
- 41 [παραλειπόμενα]
- 42 [παραλειπόμενα]
- 43 [παραλειπόμενα]
- 44 Ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος το αιτούν δικαστήριο να μη δεχθεί να εκτελέσει την παραγγελία του tribunale civile di Genova (πρωτοδικείου Γένοβας), βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού [2020/1783].
- γ) *Επί των σχετικών διατάξεων του εθνικού δικαίου και του δικαίου της Ένωσης*
1/Η πρώτη επίμαχη διάταξη του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- 45 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού [2020/1783] ορίζει τα εξής:
«Το αιτούν δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την εκτέλεση της παραγγελίας κατά έναν ειδικό τύπο ο οποίος προβλέπεται από το εθνικό δίκαιό του, χρησιμοποιώντας το έντυπο Α του παραρτήματος Ι. Το δικαστήριο εκτελέσεως εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με την ειδική διαδικασία, εκτός εάν αυτό δεν συνάδει προς το εθνικό δίκαιό του ή δεν είναι σε θέση να το πράξει λόγω μειζόνων πρακτικών δυσκολιών. Εάν, για έναν από τους εν λόγω λόγους, το δικαστήριο εκτελέσεως δεν ανταποκρίνεται στην πρόσκληση για την εκτέλεση της παραγγελίας σύμφωνα με ειδική διαδικασία, ενημερώνει σχετικά το αιτούν δικαστήριο χρησιμοποιώντας το έντυπο Η του παραρτήματος Ι.»
- 46 Προκειμένου μια παραγγελία να εκτελεστεί σύμφωνα με ειδική διαδικασία, το δικαστήριο που αιτείται τη διεξαγωγή αποδείξεων πρέπει να συμπληρώσει το

σημείο 12 του εντύπου A. Εν προκειμένω, το tribunale civile de Genova (πρωτοδικείο Γένοβας) δεν συμπλήρωσε το σημείο 12 του εντύπου A και, ως εκ τούτου, δεν τίθεται ζήτημα συμβατότητας ειδικής παραγγελίας με το εθνικό δίκαιο ή επίκλησης πρακτικών δυσκολιών.

- 47 Αντιθέτως, το ίδιο αυτό άρθρο 12 [το οποίο φέρει τον τίτλο] «Γενικές διατάξεις για την εκτέλεση παραγγελίας» ορίζει [στην παράγραφο 2] ότι «Το δικαστήριο εκτελέσεως εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιό του.»
- 48 Το ως άνω άρθρο είναι σχεδόν πανομοιότυπο με το άρθρο 10 του καταργηθέντος κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, το οποίο όριζε ότι *«2. Το δικαστήριο εκτελέσεως εκτελεί την παραγγελία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του.»*
- 49 Όσον αφορά το άρθρο αυτό, στον πρακτικό οδηγό για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001, της 28ης Μαΐου 2001, επισημαίνεται ότι το δικαστήριο εκτελέσεως μπορεί, εάν ο τύπος ο οποίος προβλέπεται από το κράτος μέλος του δικαστηρίου που ζήτησε τη διεξαγωγή αποδείξεων δεν συνάδει με το δίκαιο του δικού του κράτους μέλους, να αρνηθεί να συμμορφωθεί προς τον τύπο αυτόν. **Ο τύπος μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν συνάδει με το δίκαιο του κράτους μέλους του δικαστηρίου εκτελέσεως εάν αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές του.**
- 50 Το δικαστήριο θέτει ένα πρώτο ζήτημα ερμηνείας του προαναφερθέντος άρθρου. Πράγματι, μολονότι οι περιπτώσεις στις οποίες ένα κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει παραγγελία προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 16 του κανονισμού, το άρθρο 12 φαίνεται να προβλέπει νέες περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατή η μη αποδοχή της εκτέλεσης τέτοιας παραγγελίας.
- 51 Ζητείται από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει το άρθρο αυτό προκειμένου να διαφωτίσει τον εθνικό δικαστή ως προς το περιεχόμενό του: **επιτρέπει το συγκεκριμένο άρθρο στο εθνικό δικαστήριο να αρνηθεί να εφαρμόσει τον κανονισμό και [να αρνηθεί] να εκτελέσει την παραγγελία για τον λόγο ότι ο τύπος της παραγγελίας αντίκειται σε θεμελιώδεις αρχές του εθνικού δικαίου του κράτους εκτελέσεως;**
- 52 Επιπλέον, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα αυτό, τίθεται εν προκειμένω το ζήτημα αν ο τύπος της παραγγελίας αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές του γαλλικού εθνικού δικαίου και σε ορισμένα άρθρα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2/ Η επίμαχη εθνική διάταξη

- 53 Συγκεκριμένα, το άρθρο 16-11 του αστικού κώδικα, όπως ίσχυε στις 21 Μαΐου 2023, ορίζει τα εξής:

«Η ταυτοποίηση ενός προσώπου μέσω των γενετικών αποτυπωμάτων του μπορεί να ζητηθεί μόνο:

1° Στο πλαίσιο μέτρων έρευνας ή διεξαγωγής αποδείξεων που διενεργούνται στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας·

[παραλείπόμενα]

Σε αστικές υποθέσεις, η ταυτοποίηση αυτή μπορεί να ζητηθεί μόνο σε εκτέλεση αποδεικτικού μέσου διαταχθέντος από το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αγωγής με αίτημα είτε τη διαπίστωση ή την αμφισβήτηση συγγενικού δεσμού είτε τη χορήγηση ή την κατάργηση επιδομάτων. Η συγκατάθεση του ενδιαφερομένου πρέπει να έχει ληφθεί εκ των προτέρων και ρητώς. Με την επιφύλαξη ρητής συμφωνίας του προσώπου εκδηλωθείσας εν ζωή, καμία ταυτοποίηση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω γενετικών αποτυπωμάτων μετά τον θάνατό του.»

- 54 Κατά το γαλλικό δίκαιο, η εκταφή σορού με σκοπό τη διαπίστωση συγγενικού δεσμού είναι δυνατή μόνον αν, εν ζωή, ο ενδιαφερόμενος είχε εκφράσει τη ρητή συναίνεσή του.

3/ Η σχετική νομολογία εθνικών και διεθνών δικαστηρίων

- 55 Στις 6 Ιουλίου 2011 το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) υπέβαλε στην κρίση του Conseil constitutionnel (Συνταγματικού Δικαστηρίου) το ζήτημα του καθεστώτος της μετά θάνατον γενετικής πραγματογνωμοσύνης (απόφαση αριθμ. 2011-173 QPC της 30ής Σεπτεμβρίου 2011 <https://www.conseil-constitutionnel.fr/decision/2011/2011173QPC.htm>). Ειδικότερα, το Conseil constitutionnel (Συνταγματικό Δικαστήριο) κλήθηκε να αποφανθεί επί της συμβατότητας του άρθρου 16-11, δεύτερο εδάφιο, του Αστικού Κώδικα με την αρχή του σεβασμού του δικαιώματος στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, το οποίο κατοχυρώνεται στο γαλλικό Σύνταγμα.

- 56 Το Conseil constitutionnel (Συνταγματικό Δικαστήριο) έκρινε ότι το τεκμήριο ότι οι αποβιώσαντες δεν συναίνεσαν στη γενετική πραγματογνωμοσύνη αποτελεί εμπόδιο το οποίο ο νομοθέτης εκουσίως έθεσε για να διασφαλίσει τον οφειλόμενο προς τους νεκρούς σεβασμό, ώστε να αποφεύγονται οι καταχρηστικές εκταφές:

«Ο νομοθέτης, ορίζοντας ότι τεκμαίρεται ότι οι αποβιώσαντες δεν είχαν συνααινέσει σε ταυτοποίηση μέσω γενετικών αποτυπωμάτων, θέλησε να εμποδίσει τις εκταφές προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός που οφείλεται στους νεκρούς· δεν εναπόκειται στο Conseil constitutionnel (Συνταγματικό Δικαστήριο) να υποκαταστήσει την κρίση του νομοθέτη ως προς το πώς πρέπει να λαμβάνεται, στον τομέα αυτό, ο σεβασμός που οφείλεται στο ανθρώπινο σώμα· ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις περί μη τήρησης του δέοντος σεβασμού στην ιδιωτική ζωή και του δικαιώματος σε ομαλή οικογενειακή ζωή πρέπει να απορριφθούν».

- 57 Η θέση αυτή αντιφάσκει προς τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το οποίο, με την απόφαση της 13ης Ιουλίου 2006,

Jäggi κατά Ελβετίας (προσφυγή αριθμ. 58757/00), έχει κρίνει ότι δειγματοληψία DNA στο πλαίσιο της οποίας απαιτούνταν εκταφή δεν έθιγε, υπό το πρίσμα των περιστάσεων εκείνης της υπόθεσης, ούτε την ιδιωτική ζωή ούτε το απαραβίαστο του σώματος του αποβιώσαντος, αλλά ότι το γεγονός ότι απορρίφθηκε αίτηση για πραγματοποίηση εκταφής με σκοπό τη διενέργεια γενετικής πραγματογνωμοσύνης συνιστούσε δυσανάλογη προσβολή του δικαιώματος ενός 70χρονου να γνωρίζει την καταγωγή του και το αν ο θανάων ήταν πράγματι ο γονέας του.

- 58 Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει επιβεβαιώσει επανειλημμένως τη θέση του, μεταξύ άλλων και στην απόφαση Pascaud κατά Γαλλίας της 16ης Ιουνίου 2011 (προσφυγή αριθ. 19535/08):

«59. (...) Το Δικαστήριο εκτιμά ότι το δικαίωμα στην ταυτότητα, το οποίο εμπεριέχει το δικαίωμα κάθε προσώπου να γνωρίζει την καταγωγή του και να ζητεί την αναγνώρισή της, συνδέεται άρρηκτα με την έννοια της ιδιωτικής ζωής. Σε μια τέτοια περίπτωση, επιβάλλεται ακόμη πιο ενδελεχής εξέταση για τη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

60. Το Δικαστήριο οφείλει να ελέγξει αν, εν προκειμένω, επιτεύχθηκε δίκαιη ισορροπία στη στάθμιση των αντικρουόμενων συμφερόντων, ήτοι, αφενός, του δικαιώματος του προσφεύγοντος να γνωρίζει την καταγωγή του και, αφετέρου, του δικαιώματος των τρίτων να μην υποβάλλονται σε εξετάσεις DNA και του γενικού συμφέροντος προστασίας της ασφάλειας δικαίου. (...)

64. Πάντως, το Δικαστήριο κρίνει ότι η προστασία των συμφερόντων του εικαζόμενου πατέρα δεν μπορεί αυτή καθαυτή να αποτελέσει επαρκές επιχείρημα για να στερηθεί ο προσφεύγων των δικαιωμάτων του βάσει του άρθρου 8 της Συμβάσεως.

65. Πράγματι, ακυρώνοντας μετά θάνατον τη γενετική πραγματογνωμοσύνη και αρνούμενο να αναγνωρίσει και να διαπιστώσει τη βιολογική πατρότητα του προσφεύγοντος, το cour d'appel (εφετείο) προσέδωσε μεγαλύτερη βαρύτητα στα δικαιώματα και τα συμφέροντα του εικαζόμενου πατέρα απ' ό,τι στο δικαίωμα του προσφεύγοντος να γνωρίζει την καταγωγή του και να ζητεί την αναγνώρισή της, δικαίωμα το οποίο δεν παύει να υφίσταται με την ηλικία, τουναντίον μάλιστα (προπαρατεθείσα απόφαση Jäggi, σκέψη 40).»

- 59 Από τις διαφορετικές αυτές αποφάσεις προκύπτει διάσταση απόψεων μεταξύ, αφενός, του Conseil constitutionnel (Συνταγματικού Δικαστηρίου), το οποίο κρίνει ότι το άρθρο 16-11, δεύτερο εδάφιο, του Αστικού Κώδικα, το οποίο εξαρτά τη δυνατότητα διενέργειας μετά θάνατον ταυτοποίησης μέσω γενετικών αποτυπωμάτων από τη ρητή εν ζωή συναίνεση του αποβιώσαντος, είναι σύμφωνο με το γαλλικό Σύνταγμα και, αφετέρου, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το οποίο εκτιμά ότι η εφαρμογή του εν λόγω άρθρου και η συνακόλουθη άρνηση να επιτραπεί τέτοια ταυτοποίηση μπορεί να

συνιστά παράβαση του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

- 60 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) εξέτασε επίσης το ζήτημα, κατόπιν της έκδοσης των αποφάσεων που προαναφέρθηκαν:

«Σύμφωνα με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ο [παραλειπόμενα], γεννηθείς στις [παραλειπόμενα], αναγνωρίστηκε πριν από τη γέννησή του από τη μητέρα του, [παραλειπόμενα], και, στις [παραλειπόμενα] από [παραλειπόμενα], και νομιμοποιήθηκε με τον επακόλουθο γάμο τους· αφού έμαθε από αυτούς ότι ο πατέρας του ήταν στην πραγματικότητα [παραλειπόμενα], ο οποίος είχε αποβιώσει το [παραλειπόμενα], άσκησε, στις [παραλειπόμενα], αγωγή ενώπιον του tribunal de grande instance (πρωτοδικείου) με αίτημα να του δοθεί άδεια για την εκταφή της σορού του με σκοπό τη διενέργεια γενετικής πραγματογνωμοσύνης·

Το cour d' appel (εφετείο), κρίνοντας επί της ουσίας της αγωγής, ενώ όφειλε να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως την ένσταση απαραδέκτου η οποία στηρίζεται στη μη προσεπίκληση των ελκόντων δικαιώματα εκ του [παραλειπόμενα], παρέβη τις προαναφερθείσες ρυθμίσεις» (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, 1ο Πολιτικό Τμήμα, 13 Νοεμβρίου 2014, αριθ. 13-21-0 18)

- 61 Κατά μία μερίδα της θεωρίας, δημιουργεί οδό praeter legem, βάσει του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, προκειμένου να παρακαμφθεί η αντισυνταγματικότητα του άρθρου 16-11 του Αστικού Κώδικα, κατά την πρακτική εφαρμογή του. Εντούτοις, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) δεν απαντά επί της ουσίας, δεδομένου ότι το επίδικο ζήτημα είναι δικονομικής φύσεως (απαράδεκτο της αγωγής, δεδομένου ότι οι κληρονόμοι δεν κλήθηκαν να παραστούν στη δίκη). Ένας συγγραφέας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η υποχρέωση προσεπίκλησης των δικαιοδόχων στη δίκη είναι αμιγώς δικονομική υποχρέωση προς διασφάλιση της τήρησης της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και δεν αποτελεί υποκατάστατο της συναίνεσης του αποβιώσαντος σε οικογενειακό επίπεδο. [παραλειπόμενα]

- 62 Επιπλέον, η λύση δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση της οποίας έχει επιληφθεί το δικάζον δικαστήριο. Πράγματι, στην απόφασή του, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) διευκρινίζει ότι, στη συγκεκριμένη εκείνη περίπτωση, πρόκειται για αναγνωριστική αγωγή (αγωγή με αίτημα την αναγνώριση της καταγωγής, η οποία δεν ασκεί επιρροή στη ληξιαρχική κατάσταση του αιτούντος και δεν επιφέρει έννομες συνέπειες):

«Το παραδεκτό αγωγής με αίτημα την αναγνώριση γενετικής καταγωγής μέσω πραγματογνωμοσύνης, όταν αυτή απαιτεί εκταφή, εξαρτάται από την προσεπίκληση των ελκόντων δικαιωμάτων εκ του αποβιώσαντος· ως προς την κατάσταση των προσώπων, οι ενστάσεις απαραδέκτου έχουν χαρακτήρα δημοσίας τάξεως.»

- 63 Ωστόσο, η αγωγή που κατατέθηκε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου δεν έχει απλώς αναγνωριστικό χαρακτήρα, αλλά αποσκοπεί στην εξασφάλιση αποδεικτικού μέσου στο πλαίσιο αγωγής για τη διαπίστωση του συγγενικού δεσμού του ενάγοντος.
- 64 Πράγματι, από τις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν [στο όνομα] του xx προκύπτει ότι «είναι δικαίωμα του XX, σύμφωνα με το άρθρο 270 του Αστικού Κώδικα, να γνωρίζει την αλήθεια και να γνωρίζει την καταγωγή του, αναλαμβάνοντας επίσης όλα τα βάρη και τις ευθύνες που συνεπάγεται η δικαστική αναγνώριση της πατρότητας του aa.»
- 65 Επομένως, η λύση του Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο), δηλαδή το να κληθούν απλώς να παραστούν οι κληρονόμοι στην υπόθεση προκειμένου να παρακαμφθεί το άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα, δεν έχει εφαρμογή και, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ικανοποιητική για τα πρωτοβάθμια δικαστήρια, καθώς η ανασφάλεια δικαίου παραμένει.
- 66 Εν τέλει, κατόπιν εις βάθος ανάλυσης, διαπιστώνεται ότι το αίτημα του tribunale civile di Genova (πρωτοδικείου Γένοβας) αντιβαίνει στο άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα, το οποίο, κατά την εφαρμογή του, ενδέχεται να είναι αντίθετο στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- Η ανάλυση πρέπει να προσχωρήσει έτι περαιτέρω.
- 67 Πράγματι, η Ευρωπαϊκή Ένωση προστατεύει επίσης τα θεμελιώδη δικαιώματα μέσω του Χάρτη [παραλειπόμενα].
- 68 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί αν το άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα έρχεται σε αντίθεση με τον Χάρτη, οπότε, κατ' εφαρμογή της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικάζον δικαστήριο θα πρέπει να αποκλείσει την εφαρμογή του άρθρου 16-11 του Αστικού Κώδικα.

4/ Επί των λοιπών επίμαχων σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης

- 69 Το άρθρο 6 ΣΕΕ ορίζει τα εξής:

«1. Η Ένωση αναγνωρίζει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, όπως προσαρμόστηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2007, στο Στρασβούργο, ο οποίος έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες.

Οι διατάξεις του Χάρτη δεν συνεπάγονται καμία επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, όπως αυτές ορίζονται στις Συνθήκες.

Τα δικαιώματα, οι ελευθερίες και οι αρχές του Χάρτη ερμηνεύονται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του Τίτλου VII του Χάρτη που διέπουν την ερμηνεία και την εφαρμογή του και λαμβανομένων δεόντως υπόψη των επεξηγήσεων οι οποίες

αναφέρονται στον Χάρτη και στις οποίες μνημονεύονται οι πηγές των εν λόγω διατάξεων.

2. Η Ένωση προσχωρεί στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Η προσχώρηση στην εν λόγω Σύμβαση δεν μεταβάλλει τις αρμοδιότητες της Ένωσης όπως ορίζονται στις Συνθήκες.

70 3. Τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και όπως απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, αποτελούν μέρος των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.»

71 Δύο άρθρα του Χάρτη τυγχάνουν εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση: αφενός, το άρθρο 1, το οποίο διασφαλίζει τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και, συνακόλουθα, τον σεβασμό που οφείλεται στους νεκρούς και, αφετέρου, το άρθρο 7, το οποίο αναγνωρίζει σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και το οποίο είναι αντίστοιχο του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

72 Τα άρθρα 51 και 52 του Χάρτη ορίζουν τα εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη απευθύνονται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας, καθώς και στα κράτη μέλη, μόνον όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι ανωτέρω σέβονται τα δικαιώματα, τηρούν τις αρχές και προάγουν την εφαρμογή τους, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους και εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, όπως της απονέμονται από τις Συνθήκες.

Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

2. Τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από τον παρόντα Χάρτη και τα οποία αποτελούν αντικείμενο διατάξεων των Συνθηκών ασκούνται υπό τους όρους και εντός των ορίων που καθορίζονται σε αυτές.

3. Στο βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω

Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δίκαιο της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία.»

- 73 «Για να εξασφαλιστεί η εν λόγω συνοχή με το δίκαιο της Σύμβασης, το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη προβλέπει μηχανισμό, ο οποίος λειτουργεί σε δύο στάδια. **Ο δικαστής της Ένωσης οφείλει κατ' αρχάς να εντοπίσει τα λεγόμενα αντίστοιχα, ήτοι αυτά τα οποία κατοχυρώνονται ταυτόχρονα στο Χάρτη και στη Σύμβαση.**

Αφού διαπιστωθεί η αντιστοιχία του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το Δικαστήριο της Ένωσης οφείλει, σε δεύτερο χρόνο, να αποδώσει στο δικαίωμα το οποίο κατοχυρώνεται στο Χάρτη την ίδια έννοια και την ίδια εμβέλεια με εκείνες που του αποδίδει η Σύμβαση, χωρίς να του προσδίδει “πιο διευρυνόμενη προστασία”. Δηλαδή, η ερμηνεία του οφείλει να ευθυγραμμίζεται με εκείνη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου χωρίς να υπερβαίνει το επίπεδο προστασίας που παρέχει η Σύμβαση όπερ παραμένει σπάνιο.» (Lexis nexis τεύχος 160 Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ).

- 74 Βάσει των ως άνω διατάξεων, ο εθνικός δικαστής οφείλει να περιλάβει τον Χάρτη στην εξέτασή του μόνον όταν η επίμαχη εθνική πράξη εμπίπτει στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης.
- 75 [παραλειπόμενα]
- 76 Εν προκειμένω, τίθεται ζήτημα ευθείας εφαρμογής του ουσιαστικού δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι η παρούσα απόφαση εκδίδεται κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 2020/1783.
- 77 Επομένως, υφίσταται σαφώς σύνδεσμος μεταξύ της επίμαχης κατάστασης και της έννομης τάξης της Ένωσης, όπερ οδηγεί το δικαστήριο να εφαρμόσει τον Χάρτη, και πιο συγκεκριμένα τα άρθρα 1 και 7.
- 78 Πράγματι, το άρθρο 1 ορίζει ότι «*Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι απαραβίαστη. Πρέπει να είναι σεβαστή και να προστατεύεται.*». Πρόκειται για θεμελιώδη αρχή, η οποία έχει εφαρμογή μετά θάνατον και η οποία, επομένως, θα μπορούσε, σύμφωνα με την ερμηνεία και το περιεχόμενο που της αποδίδεται, να είναι ικανή, στην προκειμένη περίπτωση, να εμποδίσει την εκταφή του πτώματος.
- 79 Αντιθέτως, το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη, συνηγορεί υπέρ μιας τέτοιας εκταφής. Πράγματι, δεδομένου ότι το άρθρο 7 του Χάρτη είναι το αντίστοιχο του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Το τελευταίο συνάγει από το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής το δικαίωμα κάθε προσώπου να

γνωρίζει την καταγωγή του, ενδεχομένως μέσω της εκταφής του αποβιώσαντος εικαζόμενου γονέα.

- 80 Εν τέλει, το δικάζον δικαστήριο καλείται να κρίνει αν πρέπει να εφαρμόσει το άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα για να αρνηθεί να εκτελέσει παραγγελία την οποία έχει υποβάλει άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο του κανονισμού διεξαγωγής αποδείξεων ή αν πρέπει να αποκλείσει την εφαρμογή του.
- 81 Για να εφαρμόσει ή να μην εφαρμόσει το άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα, το δικαστήριο πρέπει να διαπιστώσει αν η διάταξη αυτή είναι αντίθετη στο άρθρο 7 του Χάρτη ή αν, αντιθέτως, ο περιορισμός που θεσπίζεται με το άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα ανταποκρίνεται πράγματι στους σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων, ιδίως στον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 1 του Χάρτη.
- 82 Προκειμένου να αποφανθεί επί της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση του, το εθνικό δικαστήριο χρειάζεται να διαφωτιστεί από το Δικαστήριο προκειμένου να διαπιστώσει αν το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να γνωρίζει την καταγωγή του και να ζητεί την αναγνώρισή της, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη, υπερισχύει ή μπορεί να υπερισχύσει του δικαιώματος των θανόντων να μην υποβάλλονται σε ελέγχους DNA εάν δεν έχουν εκφράσει εν ζωή τη συναίνεση τους, δικαίωμα το οποίο μπορεί να διασφαλίζεται από την αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 1 του Χάρτη.

Πράγματι, για να δοθεί απάντηση στο εν λόγω ερώτημα πρέπει να ερμηνευθούν τα άρθρα 1 και 7 του Χάρτη, αρμοδιότητα η οποία δεν [ανήκει] στο δικάζον δικαστήριο, αλλά στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- 83 Κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ,
- «Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις:*
- α) [παραλειπόμενα],
- β) *επί του κύρους και της ερμηνείας των πράξεων των θεσμικών ή λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης. ...*
- [παραλειπόμενα]
- 84 *Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα σε εκκρεμή υπόθεση και του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, οφείλει να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο.*
- [παραλειπόμενα]»

- 85 [παραλειπόμενα]
- 86 [παραλειπόμενα] ο κανονισμός [2020/1783] [παραλειπόμενα] δεν προβλέπει ένδικα μέσα όταν το δικαστήριο του κράτους εκτελέσεως αρνείται να εκτελέσει την παραγγελία διεξαγωγής αποδείξεων του αιτούντος κράτους. [παραλειπόμενα]
- 87 Δεδομένου ότι η σχετική απόφασή του δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, το δικάζον δικαστήριο οφείλει, επομένως, προτού αποφανθεί, να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η [ερμηνεία] του Δικαστηρίου είναι ακόμη πιο σημαντική στην προκειμένη περίπτωση στην οποία το ερώτημα είναι νέο, δεδομένου ότι το Δικαστήριο ουδέποτε κλήθηκε να αποφανθεί επί της ερμηνείας του κανονισμού 2020/1783 [παραλειπόμενα] και επί της συμβατότητας της συγκεκριμένης εφαρμογής του με τον Χάρτη.

Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, η διαδικασία αναστέλλεται εν αναμονή της [αποφάσεως] του Δικαστηρίου.

§ 3 Επί των προδικαστικών ερωτημάτων που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

- 88 Το δικάζον δικαστήριο υποβάλλει δύο ερωτήματα στο Δικαστήριο:
- 89 [παραλειπόμενα] [διατύπωση του πρώτου ερωτήματος]
- 90 [παραλειπόμενα] Το δικάζον δικαστήριο εκτιμά ότι οι περιπτώσεις άρνησης εφαρμογής του κανονισμού 2020/1783 απειριθμούνται περιοριστικά στο άρθρο 16 και ότι το άρθρο 12 δεν πρέπει να αποτελεί πλάγιο μέσο για την άρνηση εφαρμογής του κανονισμού.
- Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχουν εγγυήσεις για παραγγελίες των οποίων οι τύποι δεν είναι σύμφωνοι με τις προδιαγραφές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 91 2/ [παραλειπόμενα] [διατύπωση του δευτέρου ερωτήματος]
- 92 Κατόπιν αυτού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τα άρθρα 1 (δικαίωμα στην αξιοπρέπεια) και 7 (δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής) του Χάρτη και να αποσαφηνίσει τη μεταξύ τους σχέση, προκειμένου να αποφανθεί αν μια τέτοια εφαρμογή του κανονισμού συνεπάγεται ή όχι παραβίαση του Χάρτη[.]
- 93 Από την απάντηση του Δικαστηρίου εξαρτάται η συμβατότητα του άρθρου 16-11 του Αστικού Κώδικα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η δυνατότητα του δικαστηρίου να απαντήσει θετικά στην παραγγελία του tribunale civile di Genova (πρωτοδικείου Γένοβας) για διεξαγωγή αποδείξεων.
- 94 [παραλειπόμενα] Βάσει του άρθρου 52 του Χάρτη, το οποίο ορίζει ότι «Στο βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την

Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω Σύμβαση», καθώς και των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σε παρόμοιες υποθέσεις, το δικάζον δικαστήριο εκτιμά ότι το άρθρο 16-11 του Αστικού Κώδικα θα μπορούσε να κριθεί αντίθετο προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μείνει ανεφάρμοστο, λόγω του άρθρου 7 του Χάρτη (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής).

- 95 Εντούτοις, οι αποφάσεις του Conseil constitutionnel (Συνταγματικού Δικαστηρίου) και του Cour de cassation (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), οι οποίες εκδόθηκαν μετά από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, επιφέρουν ρωγμές στην ανωτέρω ερμηνεία καθώς δίνουν προτεραιότητα στον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, με συνέπεια να πρέπει να ζητηθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνεύσει τα άρθρα 1 και 7 του Χάρτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- 96 [παραλειπόμενα]
- 97 Το δικάζον δικαστήριο **ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ** στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα ερωτήματα:
- 98 Έχει το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1783 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι επιτρέπει σε εθνικό δικαστήριο να αρνηθεί να εφαρμόσει τον επίμαχο κανονισμό και να εκτελέσει την παραγγελία του αιτούντος κράτους, με την αιτιολογία ότι ο τύπος της παραγγελίας αντίκειται σε θεμελιώδεις αρχές του εθνικού δικαίου του κράτους εκτελέσεως, και ιδίως, εν προκειμένω, στο άρθρο 16-11 του γαλλικού Αστικού Κώδικα;
- 99 Εφόσον το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1783 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, εφαρμόζεται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το εθνικό δίκαιο, με ποιον τρόπο πρέπει να ερμηνευθούν και να συσχετιστούν το άρθρο 1 (δικαίωμα στην αξιοπρέπεια) και το άρθρο 7 (δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής) του Χάρτη, προκειμένου να κριθεί αν μια τέτοια εφαρμογή του κανονισμού συνεπάγεται ή όχι παραβίαση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων;
- 100 [παραλειπόμενα]
- 101 [παραλειπόμενα]
- 102 Το δικάζον δικαστήριο **ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΕΙ** ότι οι διάδικοι επιθυμούν να διατηρηθεί η ανωνυμία τους.

103 [παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ